

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 414.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e119185/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

i det Besættelse maas betragte de Værnpligtige, som have erholdt en saadan Tilladelse, lige med de andre Værnpligtige, som ere blivne frit for Værnpligten, saaledes ved at blive akademiske Børgere eller paa anden lignende Maade, og lige med alle dem, der, naar den almindelige Værnpligtloos er eranteret, ere fødte førend 1826 og maas antog at være i saadanne Stillingen, at de maas beholde den Frihed for Værnpligt, som de have erhvervet. Naar man betragter dem, som have erholdt Tilladelse til at afgjøre deres Værnpligt i saadanne specielle Corps, som lige med dem, der ere fritgjorte for aldelige Værnpligt, imod at de have paataget sig andre Byrder ved Siden deraf, saa maas man ogsaa indvømme dem, at de, dersom de ere fødte før 1826, vedblive i denne Stilling; og dette saameget mere, som man maas indvømme, at om det end er ulige lettere at gjøre Tjeneste ved Vojagerscorpjet, saa vil det dog i en Hensende være meget mere behyrdende, og det er med Hensyn til de Højskolestuder, som ere forvandlede herved, idet de selv skulle antage sig Uniform. Det er altsaa kun Spørgsmaal om de Indvøidere, der ere fødte i 1826 og senere, og som ere indvandrede under saadanne Vilkaar; men af disse gjæves der vist kun yderlig faa. Det er altsaa kun dem, der ere nu 22 Aar eller derunder, at der bliver Spørgsmaal om, og af disse kan man vistnok ikke antage, at Nogen i de senere Aar og navnlig i 1848 har faaet denne Tilladelse, og man har derfor ikke faaet nogen Anledning til at tage noget sænderligt Hensyn hertil.

Næder: Det forekommer mig, at det ikke er ydeligt, hvad Utsættelse i sidste Paragraf af § 35 har været ved borgerlige Corps; thi i sidste Paragraf er det ikke alene foreslaaet om Børgerevningen, men ogsaa om Brand- og Politicorpserne, og Mandshæder af disse Corps er ligeledes Utsættelse fritaget for at indtræde til Forhærningen. Men nu har Comiteen villet indbringe Ordet „borgerlige Corps“ i sidste Paragraf til kun at angaae den egentlige Børgerevning; men, om det er det, Utsættelse har ment, ved jeg ikke. Hvis man ogsaa her ved borgerlige Corps heder foresaae et blot den egentlige Børgerevning, men tillige Brand- og Politicorpserne, saa følger heraf, at ikke heller Mandshæder af Kjøbenhavns Brandcorpset kan indtræde under Forhærningen; og det er dette Tillægsord, som maas bette ogsaa gjælde med Hensyn til Brand- og Politicorpserne i de øvrige Kjøbstæder, saa at ogsaa disse ere fritagne for at indtræde til Forhærningen. Comiteen har, som sagt, foreslaaet det paa en anden Maade; men jeg ved ikke om dette er overensstemmende med Utsættelse oprindelige Mening.

Ordføreren: Hvad navnlig angaar det, der af den sidste Læser er anført om Kjøbenhavns Brandcorpset, saa troer jeg, at det er af megen Vigtighed, at just dette indbringes under den militære Comand og stilles til Regjeringens Disposition i Krigstid, thi man vil erindre, at man i Kjøbenhavns Historie, og navnlig i 1807, har et Exempel paa, hvilken vigtig og væsentlig Rolle Brandcorpset spillede og til hvilken stor Nytte det var for Byen, og det er derfor nødvendigt, at det maas yde Ligestræffelse efter de militære Autoriteters Befaling. Den samme Regel behøver ikke at gjælde i andre Kjøbstæder, thi kun i Kjøbenhavn og under specielle Forhold kan det antages, at Brandcorpset er særdeles nødvendigt ved saadanne Fælligheder og saaledes ogsaa ved fremtidige fremtidige Overfald; og hver vigtige Brand- og Politicorpset end kunne være for de andre

Kjøbstæder, saa ere disse dog ikke underforskede dem, om jeg saa man lige foresaage Brandfare, der kan følge af, at en By faaer i Forbindelse med en Hærning, og er dette rigtigt, saa troer jeg, at det er nødvendigt, at den sidste Paragraf erholdes som den er, som Utsættelse har foreslaaet, saaledes at Utsættelse „borgerlige Corps“ ogsaa kommer til at indbefatte Brandcorpset og de andre Corps. Hvad angaar Spørgsmaalet om Viscorpset, fremmer jeg, at det maas antages som en Selskabs, at det ikke vil vedblive til den Tid; thi Forpligtelsen til at tjene i Viscorpset falder ikke i den Almindelige periode, hvortil der er Spørgsmaal om, at de Beskæftigede skulle overføres til Forhærningen. Sels af dem, der paa Grund af, at de træffe et senere Nummer, med det 24de Aar gaar over i Forhærningen, vil de fleste af den hederende Klasse være af den Alder og i en saadan Stilling, at de ikke ere ydeligt at gaar ind i Viscorpset; ialtsald vil de kun have eet eller to Aar tilbage af deres Forpligtelse, og da de fleste af dem ville træde ind i Hænen og de ikke kunne være ydeligt samtidig dermed at tjene i Viscorpset, vil der blive et faa lidet Antal tilbage, at der ikke kan være Tale om, at de skulle komme til at danne et foregent Corpset. Naar dette er saa, og da det overhovedet ikke er Spørgsmaal om det Mandshæder, som navnlig i Kjøbenhavn er fri for at træde ind i Hænen, og som vil være nogle og tyve Aar, eller med andre Ord det Mandshæder, som træder ind i Forhærningen paa Grund af Vedstræffing og Stilling, saa mener jeg, at disse borgerlige Corpseres Organisation ikke kan være Hensend for nærværende Forslag og ikke erodes, for den almindelige Værnpligt er trods i Kraft, saa at der ei heller kan være Spørgsmaal om at give Organisationen af de borgerlige Corpser i Kjøbenhavn en Forandring i denne Mening.

Næder: Læs jeg gjere den ærede Ordfører opmærksom paa, at der her kun er Tale om Indførelse af Forhærningsmandshæder i Krigstid, og da indfører jeg ikke, hvorfor der skulle være mere Grund til at foreslaae Kjøbenhavns Brandcorpset end de øvrige Kjøbstæders Brandcorpset fra at blive indfaldte, thi Brandcorpserne i de øvrige Kjøbstæder ere i Almindelighed ikke saa godt indrettede som Brandcorpset i Kjøbenhavn, og derfor mener jeg ogsaa, at Hæren er behøvsfuld, og jeg mener derfor ogsaa, at hvad der gjælder for Kjøbenhavns Brandcorpset, maas ogsaa gjælde for de øvrige Brandcorpser. Enkelte Medlemmer af Brandcorpset kunne ogsaa overmaade nødtigt indværes, og betragte hære navnlig indværes Strølemestere, der meget vilde lænnes i Kjøbstæderne, naar der opstod Brandfare. Jeg mener derfor, at der ikke er nogen tilstræffelig Grund til at gjere en saadan Undtagelse, som Comiteen har foreslaaet. Hvad der gjælder om Brandcorpset i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne, det mener jeg ogsaa maas gjælde om Politicorpset, hændt jeg vil indvømme, at dette er af mindre Vigtighed.

Ordføreren: Jeg troer, at den ærede Læser har gjort sig Fuldig i en Misforstaaelse, thi Slutningen af Paragrafen angaar ikke Indførelsen af Forhærningen i Krigstid, men kun Forhærningens Anmeldeelse i Krigstid. Man kan erindre, at § 29 og de foregaaende Paragrafer ikke fordrer Indførelsen af Forhærningen i Krigstid, og at der i Krigstid kun er Tale om en aarlig Hænsning, som altid vil blive temmelig formælig for Forhærningen. Hvor der altsaa er Tale om Bragen af Forhærningen, er der altid kun Tale om Krigstid, og der forandre Forholdene sig. (Sænktes.)